

Петата заповед

да почиташ несъвършени родители

Библията дава заповед на децата да почитат родителите си. Ед Дикерсън пита: „Как да почиташ родителите, които са упражнили насилие?“

Мејвис телефонира на баща си - искаше да му честити Деня на бащата - само за да го чуе как крещи: „Ако така почиташ баща си, нямаш представа какво означава да бъдеш християнин!“ Изглежда картичката не беше пристигнала. Това притесни дъщерята, но тя знаеше, че човекът, който я е насилвал психически и сексуално, можеше да го прави още по-добре с думи.

„Почитай баща си и майка си“ - казва петата заповед (Изход 20:12), но някои родители правят спазването ѝ доста трудно!

Вземете Карсън (това не е истинското му име). Въпреки че е на 25 и е женен, родителите му никога не го оставят на мира. „Не те виждаме, не се обаждаш, не пишеш.“ И когато той го направи, и двамата го засипват с безкраен огън от критики и оплаквания. Ако Карсън избухне, те отговарят: „Така не се почитат родителите!“

Вероятно „Почитай баща си и майка си“ е имало своя смисъл в миналото, но днес? Толкова много самотни родители, втори родители, разделени семейства и никога неженени двойки има, че много от обръкните им наследници се питат: „Кои точно да почитам?“

Но, за да бъдем честни, това никога не е било лесно. Тийнејджърите, в агонията на физически и емоционални промени, минават през процеса на достигането до своята собствена уникална личност. Марк Твен, когато бил на 16 години, отбелязал, че пренебрежението от страна на баща му го възмущавало. Но когато станал на 21, казал: „Бях удивен колко много е научил старецът за пет години!“

Оказва се, че както не е с никоя друга заповед, посланието пред петата възнагаждава най-много.

Библията заявява, че ние сме направени по Божий образ. Генетиката и отражението от огледалото ни казват, че сме направени и по образа на родителите си. Да отхвърлим Бога и родителите си означава да отхвърлим себе си и мястото, което те са ни дали в света. Както огледалото отразява следите от лицата на родителите ни върху нашите, така и чувствата ни към тях ще бъдат отразени върху представата ни за самите нас. Презрението към тях ще стане презрение към самите нас. Уважението към тях ще се превърне в самоуважение. Не може да поникне частие от корените на гняв, презрение, ненавист. Ако не поради друга причина, трябва да почитаме родителите си заради самите себе си. И заради своите деца.

Ганди веднъж казал: „Ти ставаш това, което мразиш.“

Бащата на Мејвис понесъл ужасно насилие като дете и никога не намерил начин да прости и да почита своя баща. Гневът, презрението и ненавистта, които таял в сърцето си, се прелели в насилие към съпругата и децата. Често съм се чудил кога е погледнал в огледалото, видял е насилническия си баща да се вторачва отзад и е почувствал за първи път жилото на себепрезрение? Не съм си представял това от любовничество, а защото съм женен за дъщеря му Мејвис.

Хората, които ни наблюдават отстрана, може да казват, че жена ми се е отървала от резултатите от насилието почти неогрискана. Но Мејвис разказва за деня, когато дъщеря си Шейна изпуснала някакви сладки на пода и жена ми експлодирала. Цялото лице на Шейна изразявало смущение, но първата мисъл на Мејвис била: „Нямаш идея какво е истинско насилие!“ Последвало ехо от миналото: „Сега ще има за какво да плачеш наистина.“

И тогава осъзнала: „Ето как се започва.“

Подобни преживявания научиха и нея, и мен, че ако искаме да обичаме себе си и децата си, трябва да почитаме родителите си. Така че как да ги почитаме, особено онези, които са ни изоставили или са проявили насилие към нас? Имам няколко предложения.

Помнете

Точно както четвъртата заповед ни казва да „помним“ Този, който ни е създал, почитането на родителите изисква да помним онези, които са ни дали живот. Рождените дни, деня на бащата и майката, Рождество - празниците ни дават възможност да ги помним и уважаваме. Децата на всякаква възраст могат да практикуват това. Дори ако, както родителите на Мејвис и Карсън, вашите се отдават на горчиви и гневни думи - дотам, че и телефонните разговори с тях ви нараняват, все още можете да им изпращате картички.

Откажете се да отмъщавате

В случай на насилие или пренебрегване добрият съветник може да ни помогне да се справим. При определени обстоятелства може да е необходимо да подтикне родителите да потърсят лечение. Но не разчитайте на погрешни методи. Не изваждайте тези, които са ви дали живот, на показ и не изброявайте грешките им при всяка възможност, било то пред тях или зад гърба им.

Дори лобящи и щедри родители демонстрират поведение, което обижда или притеснява децата им. Да почиташ родителите си означава поне да не изброяваш грешките им при всяка възможност, особено извън семейния кръг.

Устоявайте на желанието да обвинявате

За да почитаме родителите си и да израснем като личности, трябва да устоим на изкушението да ги обвиняваме за своите проблеми. Благодарството става причина да ограничим възможностите неправилният се насилник да продължи с разрушаващото си поведение. Но дори ако родителското насилие ни наранява, таенето на горчивина единствено умножава пораженията. Ако искаме да упражняваме власт над собствения си живот, трябва да поемем отговорността за собственото си щастие.

Припомняйте си доброто

Всички пазим някакви добри спомени от детството. Дори само ако е единствен следобед, момент от храненето или споделена радост, можем да наблегнем на това. С припомнянето и преживяването отново на тези позитивни моменти почитаме родителите си и си доставяме радост. Както Павел казва на църквата във Филипи, зачитането на това, което е истинно, честно, праведно, чисто, достойно за обич, благотворно - всичко, което е добродетелно и похвално (Филипяни 4:8), работи за нашето щастие.

Поемете отговорност

Лесно е да обвиняваме родителите си за своите грешки. Наистина насилието им в миналото го голяма степен определя нашето насилническо поведение, но извиняването на днешните ни действия с техните вчерашни само прави проблема безкраен. Не ние сме се направили такива, каквито сме днес, но само ние можем да променим това, което сме днес. Ние сме отговорни за признаването и коригирането на своите несъвършенства, включително и на онези, които са ни завещани от родителите ни. Онези, които го направят, могат да спрат цикъла на лудостта, прехвърлят от поколение на поколение.

Десетте Божии заповеди може да не изглеждат съвременни в нашия свят, но такъв е светът, в който всички сме се родили. И, както видяхме, точно поради това, че светът е разсипан, се нуждаем да почитаме родителите си - за свое собствено добро, ако не по друга причина. Поне на първо време.

Signs of the Times

ЩЕ СЕ МОЛЯ...

за успеха на проекта „Пътят към Христос“

Благодарност

Искам всички да узнаят за подвига на адвентисти от Разград. Къщата ни в град Цар Калоян е една от многото наводнени от стихията на 6 август тази година. Газейки във вода до кръста, братята и сестрите Райко Цеков, Красимир Добрев, Петка Манолова, Росица Георгиева разнасяха хранителни продукти и дрехи на приятели и други пострадали, една от които е и моята свекърва. Подали ѝ храна през прозореца - не могли да влязат, успокоили я преди да дойдем и да я приберем в Разград.

Вървейки през вода до кръста, Красимир Добрев изведнъж пропаднал в 10-метрова яма, запълнена от водата, прокопана преди това за канализация. Бог го спасил по чуден начин.

В продължение на три недели две групи от петима души желаещи да помогнат, работиха неуморно: Райко Цеков, Красимир Добрев, Петка Манолова, Росица Георгиева, Христо Цанков, Наташа Покова, Диана Негелчева, Румяна Иванова, Станимир. Който имаше възможност, ходеше да помага и през делничните дни.

Кой казва, че адвентистите са „хладки“, че времето са самоодоволно в духовно отношение? За мен тези хора са всеотдайни адвентисти, добри самаряни! Има ги, има ги тези герои на вярата в нашата разградска адвентна църква.

Братя и сестри, сърдечно благодаря!
Донка Христова

Библийски въпроси с Дъг Бачелър

Зли духове от Господа?

В.: В 1 Царе 16:14 Библията говори за зъл дух, който е дошъл „от Господа“. Какво означава това?

О.: Най-напред забележете, че понеже Саул вече не се покорявал на Бога (1 Царе 15:26), Господ изпратил пророк Самуил да помага Давид за цар. Библията казва, че когато Самуил излял рога със свещеното масло върху младия пастир, „Духът от Господа дойде на Давид от този ден нататък“ (1 Царе 16:13). След това в 14 ст. се казва, че Духът на Господа е оставил Саул и „зъл дух от Господа го смущаваше“.

Нека за момент оставим настрана фразата „от Господа“ и да се съсредоточим върху онази част от стиха, която казва „Духът на Господа напусна Саул“. Това е Святият Дух, нали?

Святият Дух идва у Давид, а напуска Саул. Когато Божият Дух излезе от някоя личност, веднага зъл дух влиза в нея. Исус казва в Матей 12:30, че „този, който не е с Мен, е против Мен“. Никой не е неутрален. Всеки има в различна степен или Божия Дух, или духа на неприятеля. В същата мярка, изпразним ли себе си от собственото аз, Бог може да ни изпълни със Своя Дух.

Когато Библията казва, че „дух от Господа“ е смущавал Саул, това не означава, че Господ казва: „Аз ще взема един демон и ще го изпратя в теб.“ Като доказателство обърнете внимание на историята на Йов. Когато идва при Господа и иска да порази Йов, Сатана не може да направи нищо, докато Бог не оттегли Своята закрила от човека. По-късно закрилата е оттеглена от Йов. Бог казва: „В ръката ти е, само живота му опази“ (Йов 2:6). Следващият стих в превода на Кинг Джеймс гласи: „Така Сатана излезе от присъствието на Господа и порази Йов с мъчителни язви.“

Когато Библията казва, че зъл дух е дошъл от Господа, това означава, че Господ е оттеглил закрилата си от Саул, след като той е отхвърлил Бога. Когато Бог оттегли Своята грижа от Саул, демоните могат да му причинят например депресия.

Библията казва, че Бог „няма да позволи да бъдете изкушени повече от силата си, но заедно с изкушението ще даде и изходен път, за да можете да го понесете“ (1 Кор. 10:13). Това означава, че, макар да позволява да бъдете изкушени, Бог не изкушава. В Яков 1:13 четем: „Никой, който се изкушава, да не казва „Бог ме изкушава“, защото Бог не се изкушава от зло и Той никого не изкушава.“ Бог може да допусне изкушението да дойде, за да укрепи нашия характер. Но не Той е авторът му.

вестник ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

Месечно издание на ЦАСД-България

Главен редактор: Петяя Накова

Редакционен съвет: Людмила Младенова,

Александър Филипов, Цанко Митев

АДРЕС: 1839 София, кв. „Враждебна“, ул. „8“

№49; тел. 840 62 53; e-mail: xm@tradel.net

ISSN 1310-8654